

กอบชัย โปธินาแคะ. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพระระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2559.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ศึกษาคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน โดยวิธีการวิเคราะห์โมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝง 3) สร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพระระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพระระดับ

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูและนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำนวน 140 แห่ง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 360 คน และเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบทดสอบคู่ขนานรายวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ฉบับ 2) แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญา 3) แบบวัดเชาวน์อารมณ์ 4) แบบวัดความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง 5) แบบวัดสภาพแวดล้อมที่บ้าน 6) แบบวัดคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย 7) แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู 8) แบบสอบถามวัฒนธรรมองค์กรและ 9) แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพระระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 18 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนการทดสอบทั้ง 3 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝงระดับเดียวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ โมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝงพระระดับมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. ผลการสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพระระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย พบว่า ในระดับนักเรียน ตัวแปรแฝงปัจจัยทางครอบครัวมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถเริ่มต้นและอัตราพัฒนาการระดับนักเรียน ตัวแปรแฝงเชาวน์ปัญญามีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถเริ่มต้นระดับนักเรียนส่วนตัวแปรแฝงเชาวน์อารมณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถเริ่มต้นและอัตราพัฒนาการระดับนักเรียน และในระดับโรงเรียน พบว่า ตัวแปรแฝงคุณลักษณะด้านการบริหารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถเริ่มต้นระดับโรงเรียน และมีอิทธิพลทางอ้อมต่ออัตราพัฒนาการระดับโรงเรียน ส่วนตัวแปรแฝงคุณลักษณะด้านครูผู้สอนมีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถเริ่มต้นและอัตราพัฒนาการระดับโรงเรียน
4. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพระระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

คำสำคัญ: รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ การวิเคราะห์พระระดับ คะแนนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์

..... (รองศาสตราจารย์ ดร.จำลอง วงษ์ประเสริฐ) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

..... (รองศาสตราจารย์ นพดล จันทร์เพ็ญ) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม